

РЕШЕНИЕ

№ 3858

гр. София, 09.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Диляна Николова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2971** по описа за **2017** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на СЗОК, представлявана от Директора Б.П. и с проц.представител гл.ю.к. Ф. против Решение от 07.01.2016 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98 състав по НАХД № 2234/2015г., с което е отменено Наказателно постановление № РД-13-9/14.01.2015 г., издадено от Директора на Столична здравноосигурителна каса /СЗОК/, с което на [фирма] на основание чл.105а, ал.3 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева за нарушение на Н. МД 2014г- нарушение по чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП. Оспорва се изводът на СРС за липса на посочена дата на нарушението. Това е датата, изписана в двата фискални бона за плащане на мед.дейности- 29.08.14г. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът [фирма],представляван от Управителя А.Р. и с проц.представител адв. Д. депозира писмен отговор по касационната жалба и писамени бележки, като я оспорва като неоснователна и моли за потвърждаване на решението като правилно и

незаконосъобразно. Действително НП и АУАН не съдържат дата на нарушението, както е приел СРС. Освен това нарушението попада в хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. В съдебно заседание ответникът не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. За да постанови решението си решаващият съд е обосновал, че непосочването на дата на извършване на нарушението както в АУАН, така и в НП следва да се оцени като съществено процесуално нарушение в хода на АНП, водещо до отмяна на НП. Предвид това съдът е изложил и съображения, че се явява безпредметно да се произнася по останалите доводи в жалбата. Решението е правилно. Неоснователни са доводите на жалбоподателя относно датата на описаното нарушение в АУАН и НП. Настоящият съдебен състав намира за недопустимо, датите на фискалните бонове към ИЗ на ЗОЛ Н. Е. А. от 29.08.2014 г., от които са видни заплатените суми от пациента, да заместят липсващата дата на нарушението в АУАН и НП. Предвид така констатираната законосъобразност на изводите на решаващия съд за изначално опорочаване на процедурата по налагане на административното наказание, правилен е изводът му, че с оглед това не е налице необходимост от установяване на други факти по делото, тъй като те няма да обусловят друг резултат. Направеният извод от решаващият съд се споделя изцяло от Касационната инстанция, която за пълнота на изложението следва да посочи и следното:

Съгласно чл. 53 от ЗЗО за осъществяване на дейностите, предвидени в този закон, НЗОК и Българският лекарски съюз приемат чрез подписване Национален рамков договор за медицинските дейности, като договорът се приема за срок от една година. Според чл. 4а от ЗЗО Националният рамков договор е нормативен административен акт, който има действие на територията на цялата страна за определен срок и е задължителен за НЗОК, РЗОК, изпълнителите на медицинска помощ, осигурените лица и осигурителите, а съгласно чл. 54, ал. 7 от ЗЗО министърът на здравеопазването съгласува приетите по реда на ал. 1 - 5 от същата разпоредба Н. в 14-дневен срок от представянето им и ги обнародва в „Държавен вестник“. Последната разпоредба кореспондира с разпоредбата на чл. 5, ал. 5 от Конституцията, както и с чл. 37, ал. 1 от ЗНА, предвиждащи обнародване на нормативните актове като елемент от фактическия състав при приемането им, както и с чл. 31, ал. 3 от УПЗНА, съгласно която приложенията се обнародват заедно с акта. Необнародваният подзаконов нормативен акт не произвежда целеното с неговото издаване правно действие и за това, ако бъде приложен преди да бъде обнародван, ще е налице незаконно действие, извършено без нормативно основание /при липсващо нормативно основание/ - Решение № 9508 от 17.08.2016 г. по адм. д. № 8886/2015 г., V отд. на ВАС. Неизпълнението на задължението за обнародване поначало се възприема в съдебната практика като съществен порок на акта, обуславящ неговата невалидност, в какъвто смисъл са Решение № 14935/2009 г. по адм. д. № 12183/2009 г.; Решение № 14946/08.12.2009 г. по адм. д. № 5837/2009 г.; Решение № 11788/12.10.2009 г. по адм.

д. № 9523/2009 г.; Решение № 4650/09.04.2010 г. по адм. д. № 2409/2010 г.; Решение № 6331/10.05.2013 г. по адм. д. № 3229/2013 г.; Решение № 214/09.01.2014 г. по адм. д. № 14791/2013 г.; Решение № 14659/05.12.2014 г. по адм. д. № 15882/2013 г. на петчленни състави на ВАС.

В конкретния случай Н. за МД 2014г. е обнародван в ДВ, бр.3/10.01.2014г., но не са обнародвани в притурка към него приложенията по § 16 ПЗР ЗЗО, неразделна част от договора, в т.ч. приложение под № 16 „Клинични пътеки“, с неизпълнение на критериите за дехоспитализация по които, е мотивиран изводът на административнонаказващия орган за осъществено нарушение на чл. 31, т.5 от Н. за МД 2014г. във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО. Налице е изрично разписано законово задължение за обнародване на Н. в неговата цялост – с приложенията, които са неразделна част от него, поради което макар и Н. за МД 2014г. да е обнародван, приложенията, за които това не е изпълнено, не представляват част от действащото право.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл. 218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.01.2016г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98 състав по НАХД № 2234/2015 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: